

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolvtiones Lvtherianae Svper Propositionibvs Svis
Lipsiae Dispvtatis**

Luther, Martin

Vvittenbergae, 1519

VD16 L 5795

Con: XII. Papam posse remittere omne[m] p[o]ena[m] pro peccatis
debita[m] huius & futur[a]e vit[a]e, & q[uod] indulgenti[a]e prosunt non
criminosis, somnia[n]t secure indoctissimi sophist[a]e & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-32453

Tenta & videbis me verū dicere, Nā in Italia vbi gratis sunt indulgentiæ passim expositæ, nemo eos curat. In Germania contra, nisi des, eas nem o tibi dabit, ita mirum est ingenitū indulgentiarū, q̄ aliter in Italia, aliter in Germania regnāt.

Hanc p̄positiō nem Iohan: Eccius Lipsiq̄ impugnauit, sed ita, vt in libilū pene ferint vniuersē indulgentiæ, neq; ip̄e enim viſus est eas magnificare, atq; viuā iam diu sic fuissent cōmēs dare, sicurab. Ecco nō sunt cōmendatae, minus rapinarum & spoliorū Romana avaritia tulisse Germania, tum nō ita irriserent Germanorū barbarā ruditatē Romanenses populorū illusores. Cetera in resolutorio.

CON: XII.

Papam posse remittere omnē pēnā pro peccatis debitā huius & futurę vitę, & q̄ indulgentiæ priorsunt non criminosis, omniāt secure indoctissimi sophistę & pestiferi adulatores, non tñ vel nutu possunt ostendere.

Et hanc nemo aggressus adhuc, quem viderim p̄ter p̄positiōis Eccianę ventū, ad quem nō ē secura pluviā.

Verum quia & hęc est cōtra nouissimā declaratoriā, quae dicit, Eccliam remittere poenas pro peccatis scđm iustitiā diuinā requisitas. Hic dico.

Sepiū dixi, Eccliam nihil posse cōtra iustitiā diuinā p̄ter orationē, nisi equiuoce iustitiā diuinā accipias.

Nam mihi nullū dubium est, penas quas Ecclia requirīt a peccatore, simul requiri a iustitia diuina, per pactū quem fecit cum Ecclia dices. Quodcūq; ligaueris sup terram, ligata eris & in celis. Vbi clare dicit ligari apud se, qđ in Ecclia ligatū est & ita consonat iustitia Ecclie & dei sup peccatore. Verum hoc modo nō habet vſus loquendi, q̄ per iustitiā diuinā intelligit aliam seorsum extra pactū iustitiā dei, scđm quam Ecclia non imposuit aut imponit. De hoc dico, si declaratoria loquatur, non ci credam. Sīnam tamē esse opinionem, sicut & sumprā est ex opinionebus. Nam vt dixi, nouos fidēi articulos nō recipio a quoconq; statuant, nisi assit p̄bara reuelatio. Nec declaratoriā articuli cuiuscūq;, nisi per diuinās scripturas declarauerit. Quarū ne syllabam quidē habet ista declaratoria Iuristica magis q̄ Theologica.

F ij

An hic mihi obstrepit magnam & in fallibilem esse autoritatem Ecclie, quae spiritus sancto regatur. Denique iuxta Aug. Euangelio non crederem, nisi Ecclie crederem. Hic sane, nouum per legus disputatiois nauigandum est.

Dico sicut paulo ante dixi, magna & infallibiliter esse Ecclie autoritatem, quod spiritu Christi regatur, pleno corde confiteor. Sed si quis perdit qibusdam & assentatoribus Theologis, debemus hanc intelligentiam, quod Ecclia habet pro notariis & penitentiariis aut magistris pallacij papam accipit. Nam ipsi pontifices, raro habentes curant, cum de universalitate Eccliae tota loquuntur, non de Roma ne Ecclie quadam parva & nonnullam vilissimam parte. Et inde habemus etiam bullas & definitiones ex urbe dignas tali Ecclesia

Ad autoritatem Aug. dico primum.

Ecce eius vulgata quorundam sententia hanc. Euangelio non crederem, nisi Ecclie crederem, id est, plus credo Eccliae quam Euangelio. Et quod haec eorum sit sententia, ex eo pater, quod Papae hinc tribuunt autoritatem interpretandae scripturam, soli etiam. Deinde ea opponunt omnibus, quos audiunt vel dubitare vel reluctari posse sic vel literis vel factis.

Qua sententia, nec Lucifer ipse, nec oculi hereticorum simul sumpti, damnatorum, immo nec similem impietatem cogitauerunt. Nam hinc sequitur Papam & Notarios pallacij esse supra Euangelium ac pro hoc supra deum, cum lucifer solum equalis deo esse conatur fuerit. Quia sapientia tua, Papa nobis hominem illum statuit, de quo dicit Paulus, Qui extollit supra omne quod colitur aut quod discitur deus. Ecclia enim creatura est Euangeli, incomparabiliter minor ipso, sicut ait Iacobus, voluntarie genuit nos verbo veritatis suus. Et Paulus pro Euangeli, ego vos genui. Unde idem verbum, vocatus eris & vultus dei. Isa. xlvi. Qui gestaminus in vestro meo & portamini in vultu meo, quia scilicet ex deo nascimur & portamus verbo virtutis suus.

Si hoc volueritis etiam Aug. sicut ei innocentissimo impo-
nunt, Quis non Augustinianus maler nunquam audiuisse nomen?
Igitur ad fontem eundem est, Scribit enim etiam Aug., contra Epistolam fundam etiam Manicheorum, non Vincenzii (vulgo dicitur) cap. v.
ad eos studiosi sunt tum librorum tum verborum, ut nec ad originem, nec ad sensum curerit pedem mouere, denique verba Aug.
quaesitabent, Euangelio non crederem, nisi me Ecclesiae commoveret autoritas. Illi thrasones, sic reddunt. Euangelio non credem, nisi crederem Ecclesiae. Inde nihil mirum, si tantum sit labo-

ratū in huius dicti intelligentia, & tot sensuī riuiulos inde ducetos. Iustus em̄ labor ī est, vt multist orqueant̄ interpretationib⁹
bus, qui librū & autorē non dignant̄ lectiōe, sed desuis capitū
bus diuinare conant̄, vndeliber decerp̄tis deprauatisq⁹ dictis,
intelligentiam.

Primū, familiaris tropus est bī Aug. dicere, se esse commo-
rum huius vel hui⁹ autoritate, sic em̄ lib. i. Retra. Postea cū le-
gissem nonnullos diuinorum & loquiorū tractatores, quorū me
moueret autoritas &c.

Secūdo, Ecclesiām hoc loco, nec Papam, nec Romā acci-
pit, sed per totū orbem diffusam vniuersalē Ecclesiā, vt mox
ibidē secutus dicit. Euāgelio em̄ Catholici p̄dicantib⁹ credidi.

Est ergo argumentū scop⁹ & summa B. Aug. eo loco, eius
modi, vobis Manicheis nō credo, quare: quia in Euāgelio ni-
hil de vobis lego. Cum aut̄ Catholici vos per totum mundū
detesten̄t. Euāgeliū aut̄ cōmēdēt̄ mihi, & cōstanter vbiq⁹ p̄-
dicent̄. Euāgeliū autem nō credidisse, nisi totus orbis tam
cōcorditer dicens, hac autoritate sua me moueret ad creden-
t̄, sim̄ eadē autoritate moueō ad vobis nō credēdū, q̄a ni-
hil de vobis lego in Euāgeliō, cui motus autoritate totius or-
bis credo. Ex quibus clarum ēst Augustinū hoc velle, posse
sc̄z probari tāto omnīū cōsensu, Euāgeliū & Ecclesiā, & im-
probari h̄ereses contrarias tantæ multitudini, presertim vbiq⁹,
cum q̄bus agitur, libros acceptat̄, ex quibus id probatur.

Hunc esse sensum bī Aug. patet q̄buslibet, qui p̄cedētia
& sequētia conferunt̄ & scopū Aug. obseruant̄, frustra Gerson.
frustra Mayron, frustra & alij, hoc de primitiua Ecclesiā, alij de
Ecclesiā cū Christo deo inclusō intelligūt̄. Nam & lib. cōfessi-
ōnum idem dicit, se nō leuiter mouit̄ ad Christi fidem, q̄ video
re sacrificiū literis, a deo tantam esse datam autoritatem, q̄proto
orbe haberentur in summo autoritatis fastigio. Sic hic dicit se
motū tanto per orbem populo in Euāgeliū consentiente, in
quo tō nihil inuenisset de Manicheis, ideo non posse se Mani-
cheis credere, quos illi detestarent̄, quos Euāgeliū videbat ita
recipe, vt eorū moueret autoritas ad credendū hoc esse Euā-
geliū. Nechoc ergo recte dicit̄, q̄ approbante Ecclesiā Euāgeliū
noscatur cū de approbatione Aug. nihil dicat, presertim si Ro.
Ecclesiā intelligas, sed de multitudine totius orbis, q̄ res nō le-
uis est autoritatis, cū sine dei maximo miraculo fieri tot resistē-
tibus tyrānus, tot in orientibus Christianis, nō potuisset, vt Euā-
geliū sic manaret & cr. sc̄ceret. Si em̄ hoc non vidisset fieri, Euā-

F iiiij

gilio nō crederet. Quid hoc? An non crederes etiā si totius orbis insanias cōtra Euangeliū: Dixi ergo, q̄ magis loquī de cōuincendis hereticis & phanda fide catholica, (hoc em tunc agerat,) q̄ de sua p̄pria fide, que non villoꝝ autoritate, sed spiritu solo dei oritur in corde, licet per verbū & exemplū moueat homo ad eam, Sed quia hereticis hoc exemplo p̄ fide fortiter resistitur, q. d. fides, quam habeo in Euangeliū, nō possem ita tueri cōtra vos, nisi Ecclīę ista mouerer autoraſas. Et est simile, sicut deo non credidisse, nisi Paulo predicanti credidisse, quia fides non nisi ex auditu. Quō enim credent ei, quem nō audierūt? Ita phatio fidei non nisi ab exemplo totius Ecclīæ per orbem, quō enim p̄suadebit etiam si solus fortissime credit, nisi p̄ferat & alioꝝ exemplū & hoc q̄ poterit potētissimū?

Igit̄ non crederem, necessario intelligi, id est non possem p̄suaderi & p̄suadere ad credendū, alioquin falsissime diceret cū solus sp̄ritus sanctus faciat credere quēcꝝ. Atq; iteḡ simile esto, Iohan. dicit, Qui nō diligē fratrem, quem vider, deum quō potest diligere quē nō vider: cū sit impossibile fratre diligē, nisi in deo prius dilecto. Est ergo sensus, non phatur diligere deū quem non vider, q̄ non ostendit se diligere fratrem quē vider. Vides ergo q̄ longe abierint ab Aug. qui hūc tropū nō obseruauerūt & q̄ inepce ad Ro. pontificē & Ecclīam Ro. ista directa sint.

Dicis iterū, Christus rogauit pro Petro dicens, ut nō deficiat fides tua. Si deficere accipit̄ latino tropo, manifestū est Petri fidem defecisse, qñ cecidit negato Christo. Quare Petri fides tum nō in Petro, sed in virginē Maria mansit, & in latrone dextro orta est. Eadem enim est Petri fides, q̄ omīū, sicut Aug. de trinitate dicit, lib. i. Hęc mea fides est, qm̄ hęc catholica fides est. Atq; hoc modo fides Petri nihil ad Ro. Ecclīam, q̄ sensus est. Fidem Christi (quae totius Ecclīæ est,) quae tunc in Petro sunt, nunq̄ defecuram.

Si aut̄ hebreo tropo deficere accipit̄, pro finiri ac penit̄ celare, nec aliquā reparari, clarū est Petri fidē cecidisse q̄dem, sed nō defecisse, quia reuersa est a lapsu, verū ex hac personali fide, nihil pro villo Episcopo inferit, nec aliquā ad successorem p̄mit̄ de hac fide, quātū verborū proprietas facit.

CON: XIII.

Romanā Ecclesiā esse omnibus alijs superiorem,